

نوزدهم جدی، بیش از سه صد و پنجاه زحمتکش رگبار شدند، یاد این
شهیدان عزیز را گرامی می داریم!

خاطر دفاع از حقوق خود گرد آمده اند، ضمن اینکه خود را در غم و اندوه خانواده های شهیدان زحمتکش یکاولنگ شریک دانسته و درد آنها را درد تمام زحمتکشان افغانستان می داند، به این باور است که زحمتکشان با اتحاد، اتفاق و وحدت می توانند از رنج و درد، از قتل و کشتار، از آوارگی و در بردگی، از چور و چپاول نجات پیدا کنند و در فضای انسانی با محبت و دوستی در کنار یکدیگر در استقلال و آزادی زندگی نمایند.

انجمان اجتماعی زحمتکشان افغانستان با مردم ستمدیده بامیان و بخصوص ولسوالی یکاولنگ نوزدهم جدی روز قتل عام ۳۵۰ زحمتکش عزیز را گرامی میدارد و بازوی زحمتکشان افغانستان را بخاطر شکستاندن زنجیرهای اسارت، تواناتر و قوی تر آرزو می کند. ★

کشور ما نیست. در بیش از سی و چهار سال گذشته دشمنان بی رحم زحمتکشان، هر کدام در قتل های دسته جمعی هزاران زحمتکش را به رگبار بسته اند و کشته اند و هنوز سلسله این قتل عام ها بوسیله طیاره های امریکایی و ناتویی ادامه دارد.

یکاولنگ در نوزدهم جدی، به ماتم می نشیند. مادران، خواهران، همسران، فرزندان و کودکان این زحمتکشان شهید، اشک می ریزند و قلب های پر درد شان در آرزوی روزی می تپد که همه زحمتکشان آزاد باشند و در برابری و برادری زندگی کنند و هیچ غارنگر و ستمگر و ظالم جرئت و توان غارت و چاول و کشتار آنان را نداشته باشد.

انجمان اجتماعی زحمتکشان افغانستان که در آن زحمتکشان تمام ملیت های پشتون، تاجیک، ازبیک، هزاره، ترکمن، سید، پشه ای، نورستانی، بلوج و... به

۱۲ سال پیش از امروز در یک معامله جنایتکارانه طالبان و تنظیم جهادی بیش از سه صد و پنجاه زحمتکش در ولسوالی یکاولنگ، ولسوالی انسان های زحمتکش، ولسوالی دهقانان تهیه شدند و کارگران با غرور، تیرباران شدند. این سه صد و پنجاه جوان که همه فرزندان خانواده های دهقانان، کارگران و سایر زحمتکشان بودند، نه با طالبان ارتباط داشتند و نه هم با تنظیم مسلح منطقه که برای قدرت تنظیمی می جنگید و می کشت و ثروت اندوزی می کرد.

سه صد و پنجاه جوان زحمتکش ندار و فقیر از خانه های شان بوسیله طالبان کشیده می شوند، دست های زمخنث کارگری و دهقانی شان از پشت با ریسمان بسته می شوند و بعد با بیرحمی رگبار می شوند. این اولین قتل عام انسان های زحمتکش در

افغانستان، بدترین محل برای کودکان کارگر

سواد محروم هستند و در حدود ۴ میلیون طفل دیگر با کارهای شاقه دست و پنجه نرم می‌کنند، که در سرمای زمستان و با بالا رفتن قیمت مواد اولیه تعداد کودکانی که کارهای شاقه انجام می‌دهند، نیز افزایش پیدا می‌کند. در همین حال کودکان کشور ما از سوی مافیایی قاجاق انسان نیز اختطاف می‌شوند و به فروش می‌رسند. در بیازده سال گذشته هزاران کودک به علل مختلف به شمول عدم دسترسی به آب آشامیدنی از میان رفته اند. وضعیت بد اقتصادی خانواده‌های کارگران و دهقانان سبب می‌شود که ص(۳) حتی این خانواده‌های افغانستان از زمرة ۴۸ کشور قریر مجهان بشمار می‌رود و نامناسب ترین محل برای اطفال کارگر و زحمتکش حساب می‌آید. بنا بر فقر و ناداری کثر مردم زحمتکش ماء، اطفال شان سس از سن ۶ تا ۷ سالگی به کار بروء می‌کنند و اکثر آنها کارهای آفه مثل پلاستیک فروشی، سپند کردن، موتو شویی، شاگردی استری خانه‌ها، هتل‌ها، نانوایی‌ها هزاران کسب شاقه دیگر مشغول هستند. از همین خاطر اطفال حتمکشان نمی‌توانند درس بخوانند، غریب کنند، لباس جدید بپوشند و با مسمن و سال خود بازی کنند. در کشور ما ۶میلیون طفل از نعمت

د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن، په چېری خواشینې سره خبر تر لاس کړي چې د ننګرهار ولايت په چېرهاړ ولسوالۍ کې زمورد زیار کښنو کورنيو لس ماشومانې د ماین د چاودنې له امله په شهادت رسیدلې او دوه نور پې تېباني دی. د افغانستان د زیار کښانو ټولنیز انجمن د دې ماشومانو د کورنيو سره د خواخوردي او چاهو ګیرپې تر خنګ په دې وير او ماتم کې خان له ټولو کورنو او زیار کښنو ولسونو سره شريک ګئي. خه باندې خلور ديرش كاله کېږي چې زمود زیار کښنه ولس او په خاصه توګه ميرمنې او ماشومان د ستم، زور، تيري، تجاوز او اسغال فربانياني دې. په دې موده کې د ولسونو رنګارېنکو ستمگرو بهرنېيو او کورنيو دسمانو د ماین په دې ستونزې ته د پای پکي (۳۴)

ماينونه د ستمګرو لخوا کرل کېږي خو قربانیان یې زیارکښان دي

نواده های

سایت «رزنده‌گان». در خدمت زحمتکشان افغانستان

<p>مشترک تبدیل کنند.</p> <p>انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان به حیث یک نهاد مدافعان حقوق زحمتکشان افغانستان که از میان زحمتکشان برخاسته، به نیروی بازوی خود متکی می باشد و در در رنج زحمتکشان را در غرب و شرق پرورده نمی سازد و به فروش نمی رساند آغاز فعالیت سایت رزمندگان را برای انعکاس جایاتی که بر زحمتکشان میروند ضرورت جدی می داند. ما از این اقدام تان حمایت می کنیم، در حد توان از همکاری های خود درین نمی کنیم.</p> <p>موفق و مستدام باشید</p> <p>انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان</p> <p>۲۹ قوس ۱۳۹۱</p>	<p>حمایت نیروهای خوش نام سیاسی و طرفدار زحمتکشان برخوردار باشند و دردهای زحمتکشان کشور ما و راه رهایی آنانرا به شکل واقعی انعکاس دهند، به فال نیک نگریسته شده، پیروزی ها و موفقیت های پیشتر آنرا خواهانیم.</p> <p>سایت رزمندگان که از نشراتش میتوان به اهداف خوب آن پی برد، نویدی خوبیست برای تمام زحمتکشان کشور و بخصوص آن عده از زحمتکشانی که می توانند با زیان ساده و کلمات ساده دردها، رنج ها و نظرات شان را بیان کنند تا از طریق این سایت خوب مطالب ارزشمند و مفید خود را به نشر برسانند و سایر زحمتکشان را از وضعیت و چگونگی زندگی در دنیا ک شان باخبر بسازند و دردهای مشترک شان را به نیروی</p>	<p>زمتکشان همواره در گلو خفه شده و کمتر انعکاس یافته است. آنینکه که در گذشته خود مسبب تیره روzi، بدینختی و جنایت در کشور بوده اند، با غصب دارایی های مردم و وابستگی شان با کشور های بیرونی امروز نیز صاحب امکانات زیاد بوده و هنوز هم با دیده درایی از گذشته پر از نشان دفع می کنند. شمار دیگری تور سمتگرایی و قومگرایی را گرم ساخته مردم زحمتکش ما را وسیله ای برای رسیدن به اهداف شخصی خود می سازند. در مقابل اکثریت مردم افغانستان که از مصیبت فقر، یکاری، انفجار، اتحار، اعتیاد، امراض گوناگون و دها جنایت دیگر رنج می برند، با گذشت هر روز در زندگی اثر جنایت، خیانت و ستمی که از سوی اشغالگران، بنیادگرایان و ستمگران صورت گرفته است، متهم گشته اند. فریاد این محرومان و</p>
<p>دست اندر کاران محترم سایت مبارز رزمندگان!</p> <p>نشرات سایت زمندگان</p> <p>(www.razmendagan.com)</p> <p>(را به شما و تمام زحمتکشان فقیر و تهییدست کشور تبریک گفته و آرزو می کنیم تا سایت شما بتواند روزنه خوبی باشد برای بیان واقعیت ها و انعکاس دردها و مشکلات مردم افغانستان، به خصوص زحمتکشان کشور.</p>		

یازده سال کشtar برای «دموکراسی» با فروش کودکان زحمتکشان ادامه دارد

غارت مارا نداشته باشند، ما دموکراسی بدون کشتار بوسیله خارجی های بم ریز می خواهیم. از این خاطر گفته می توانیم که دموکراسی امریکایی، دموکراسی زحمتکشان نیست؛ دموکراسی غارتگران و چپاولگران است و تا این دموکراسی حاکم است زحمتکشان کشته می شوند و دار و ندار خود را از دست می دهند و هیچگاه روی خوشبختی را نخواهند دید. ما این «دموکراسی» را نمی خواهیم! ★

با گرد آوری پول کودکان هر دو پدر را دو باره به آنان برگشتنند. فروش کودکان زحمتکشان و بخصوص فروش دو کودک در ماه جدی امسال، نشان می دهد که وضعیت زحمتکشان در «دموکراسی» امریکایی به چه اندازه وحشتناک و دردناک شده است. ما زحمتکشان «دموکراسی» ای رانمی خواهیم که در آن کشته شویم و اولاد و کودکان خود را به خاطر فقر و ناداری به فروش برسانیم. ما دموکراسی ای رانمی خواهیم که همه قاضی ها، سارنوalan، اینجو داران و غارتگران فایده و سود دارد و گاو شیری آنهاست.

زحمتکشان می میرند، کشته می شوند، نادار و تهی دست پشت کار می گردند، گرسنگی می کشند، اما سرمایه داران چاق و چله می گردند، غارت می کنند، چاول می کنند و حمایت دولت و خارجی ها دست های بگرام و پلچرخی، زحمتکشان را برباد می کنند، یازده سال است که قتل های دسته جمعی در محافل عروسی زحمتکشان، خون جاری می کند، یازده سال است که یازده سال است که زحمتکشان کشته می شوند. یازده سال است که خانه های زحمتکشان برباد می شود و بمبار دهقانان را می کشد و کودکان و زنان بوسیله ماشیندارهای خارجی های کشته می شوند، یتیم می شوند و بیوه می شوند. یازده سال است که زندان های بگرام و پلچرخی، زحمتکشان را برباد می کنند، یازده سال است که قتل های دسته جمعی در محافل عروسی زحمتکشان، خون جاری می کند، یازده سال است که

ذیار

صاحب امتیاز: افغان اجتماعی زحمتکشان افغانستان
مدیر مسؤول: آقا حسن «آروین»
شماره تماس: ۰۷۷۸۲۱۸۳۸۱ / ۰۷۰۵۱۷۱۸۷۳
ایمیل: zyar.af@gmail.com
وب لائگ: www.zayarafg.blogspot.com
حساب بانکی بانک ملي: ۱۰۰۱۳۴۰۳۲۹۶۲

زحمتکشان در آن زندگی خوب داشته باشند و به خاطر فقر و ناداری کودکان خود را به فروش نرسانند. ما دمو کراسی ایی می خواهیم که در آن همه انسان هایی که زحمت می کشندو کار می کنند، برابر باشند و سرمایه دارانی که مارا غارت می کنند، دیگر توانند کیفیت زندگی را افزایش دهند. انسانی زحمتکش، با چهره پر از درد که ناچار می شود به خاطر گرسنگی عزیز ترین کودک خود، کودک دوساله را در برابر ۲۶ هزار افغانی به فروش برساند. قبل بر این یک پدر دیگر در ولایت پروان کودک سه ماهه اش را در برابر ۷ هزار افغانی به خاطر خردید یک خروار چوب به فروش رساند، اما سایر زحمتکشان این همه رنج و عذاب و درد و کشتار و زندان را باید زحمتکشان به خاطر «دموکراسی» تحمل کنند، دموکراسی ایکه برای سرمایه داران، خان ها، اربابان، تاجران، پولداران، و کیلان پارلمان، وزیران، رئیس ها،

عبدالرزاق: «غم بالای غم، راه را از پیش گم کرده است

عبدالرازق یکی از ملیون ها انسان
زمحتکش است که با مشکلات روزگار
دست و گریان است. وی در یکی
از گدام های شهر کابل جوانی میباشد.
جان نحیف و لاغر و استخوانی دارد. او
در پهلوی مشکلات بیکاری، فقر، بی
سرپناهی، زورگویی وغیره که هزاران
زمحتکش وطن ما با آن روپرتو هستند،
در خانه کرایی زندگی می کند و سرپناه
ندارد و دو ماه می شود که کرایه خانه را
نه پرداخته و صاحبخانه ضمن تقاضای
کرایه دو ماهه او را از خانه جواب داده
است که این کارگر نحیف و لاغر اندام
را بسیار نگران ساخته است و حیران
مانده است که به کجا برود.

عبدالرازق میگوید: «هر جایی که خانه
کرایی پالیدم کمتر از هشت هزار افغانی
پسند نشدم. از جوایگری هشت هزار
افغانی کجا بدست میاید که مه هشت
هزار افغانی کرایه بتم». او با حالت
پریشان که یک گپ را چندین بار با
تغییر جملات تکرار مینمود گفت که
اگر کرایه خانه را پیدا کنم، نان و غذای
اولادها را از کجا پیدا کنم؟ پوشاش کشان
از کجاشود؟ یک غم نیست غم بالای
غم است، من که راه از پیش گم شده
است». این وضعیت میلیون ها زحمتکش
کشور ماست. میلیون ها کارگر، دهقان،
معلم، موچی، آهنگر و داشوان در حالی
بی سرپناه هستند که سرمایه داران و
بولداران شهرک های کلان و مدرن
سازند و میلیون های جریب زمی
غصب کرده اند. دولت فعلی نه تنها
تواند و نمی خواهد برای زحمتکش
سرپناه بسازد، بلکه خانه های گلگی
کلبه های غریبانه آنان را نیز ویران
کند تا شرکت ها بر ویرانه های خ
های زحمتکشان شهرک و آپارتمانه
بسازند و کارگران و سایر زحمتکش
در بدتر از پیش زندگی کنند.

۶۰۰ میلیارد دالر برای کشتار ما، این جنایت را محکوم می‌کنیم.

مردم ما به خوبی ماهیت بمباره امریکایی ها، اداره کردن شان بر این تغیریع، عکس گرفتن با جسد خود را می افغان را نشان می دهد. ما زحمتکشان از آنها نمی خواهیم این پول را برای ما مصرف کنند، خواهان خروج فوری آنها از کشور هستیم. ما زحمتکشان، دهقانان و انجینیر همانطوری کارگر، معلم و انجینیر همراه باشیم، ما با شکم گرسنه کار کنیم، می خواهیم اما کشتار فرزندان کودکان و زنان و برادران و پدیده را بوسیله خارجی ها قبضه کردند. نسبت به هر سال بیشتر شده میروند. برای زحمتکشان هیچ فرقی ندارد که کی ها آنها را می کشنده، طالبان یا خارجی ها. زحمتکشان کشور ما جنگ فعلی را جنگ به سود خارجی ها و پولداران داخلی می دانند نه به سود زحمتکشان. زیرا زحمتکشان به خوبی می دانند که امریکا در کنار زحمتکشان بوده نمی توانند و تمام این کشتار برای منافع و فایده خودش است. این واقعیتی است که زحمتکشان خود با قربانی دادن در یازده سال گذشته به آن رسیده اند و هیچ کسی با هیچ دروغی نمی تواند آنها را فریب بدنهند. زحمتکشان به خوبی می دانند که هیچ کسی آنها را از ستم و جنایت نجات داده نمی توانند، مگر خود شان و همبستگی شان. مصرف ۶۰۰ میلیارد دالر برای کشتار زحمتکشان نشان می دهد که کشتار زحمتکشان در حاليکه نه ميليون زحمتکش گرسنه و گشنه است، در حاليکه ميليون ها زحمتکش فقير و نادار خانه و سرپناه روان کرده اند، بيشتر از ۷,۵ لک وسائل نظامي که قيمت آن به ۳۶ ميليارد دالر می رسد که در آن ۵۰ هزار و سيله نقلیه يز شامل می باشد برای «جنگ عليه طالبان» به کشور ما آورده اند، طالبانی که اکنون به برادران امریکایی ها تبدیل شده و بزودی یکدیگر را در آغوش خواهند گرفت. با این پول و وسائل نظامی، آنقدر «طالب» کشته نشده است که مردم ما یعنی زحمتکشان کشته شده اند، بوسیله این پول کودکان و زنان، دهقانان و کارگران و معلمان و داکتران اهل افغانستان کشته شده اند. آمار یوناما در افغانستان به خوبی نشان می دهد که کشتار زحمتکشان در حاليکه ميليون زحمتکش گرسنه و گشنه است، در حاليکه ميليون ها زحمتکش فقير و نادار خانه و سرپناه روان کرده، در حالی که ميليون ها زحمتکش شب و روز برای يك لقمه نان کار می کنند، در حاليکه ميليون ها زحمتکش ييكار است، در حاليکه ميليون ها کوکد زحمتکش کارهای طاقت فرسا و شاقه انجام می دهد، در حاليکه ميليون ها زحمتکش در کشورهای همسایه آواره است، در حاليکه صدها هزار زحمتکش ما آواره داخلی به حساب ميرود، در حاليکه ميليون ها زحمتکش پول تداوی خود و کودکان خود را ندارد، در حاليکه ميليون ها زحمتکش زندگی پر مشقت و دردناک دارد، امریکایی ها در ده سال گذشته برای جنگ افغانستان ۶۰۰ ميليارد دالر مصرف

محارف گزاف عروسی ها، تهدید دیگر برای خانواده های زحمتکشان

عروسوی برگزار می گردد که در هزار نفر در آن شرکت می کند،
بهای یک وقت غذا برای نفر در
محافل بین ۳۸۰ تا ۲۰۰۰ افغانی می باشد.
اما شماری از هوتل داران به این باور
که قیمت یک وقت غذا گاهی از ۱۶۰۰۰
هزار افغانی هم به اساس تقاضای محافل
دار بلند می رود. این مصارف در حدود
صورت می گیرد که در حدود ۷۰٪
مردم ما زیر خط فقر زندگی می کنند
بر اساس این تحقیق، از جمله این
هزار محفل عروسی، در سه ماه
بیشترین مصارف صورت گرفته اند.

مکثی داشته باشیم، در میابیم که در همین یک سال گذشته پول هنگفتی به
جیب مفتخران رفته است. تنها در
یکسال گذشته بنابر آمار و ارقامی که از
سوی رسانه ها نشر شده بیش از ۱۶۰۰۰
محفل عروسی تنها در شهر کابل برگزار
شده است، مصارف مجموعی این تعداد
عروسوی ها از مرز ۸ میلیارد افغانی می
گذرد. این مبلغ اکثرآ صرف مسایل
فرعی عروسی ها مثل هزینه آرایشگاه،
گروه موسیقی، لباس عروس، زیورات
وغیره شده است.

بر اساس این تحقیق به طور اوسط هر
شبانه روز در شهر کابل ۶۰ محفل

کنند تا بتوانند پولی برای برگزاری
مراسم عروسی پیدا کنند.

افغانستان کشوریست که در آن سرمایه
داران، تاجران، ارباب ها و زمینداران
بزرگ فرهنگ و عنعنات خرافاتی را
رواج می دهد و این عنعنات و رسم و
رواج که مربوط به طبقات سرمایه داران
و ملاکان می باشد، زندگی را برای
طبقات زحمتکش ما تیره و تار ساخته و
روز تا روز فرهنگ های خرافاتی حاکم
بر جامعه گلوبی زحمتکشان را می فشارد
که یکی از این عنعنات هم هزینه های
است که برای عروسی ها صورت می
گیرند. اگر در مورد مصارف عروسی ها

زندگی کارگر، زندگی درد و رنج؛ هم در ایران هم در افغانستان

اقتصادی که داشتیم، بسیار ضعیف و ناتوان بود و برای همین در زمان ولادت طفل دوم فوت کرد. تا دو سال دیگر با دو طفلم در ایران گذاره کردیم، اما آخرین های ایرانی که ضد کارگران هستند، زندگی را برابر ما هر روز سخت تر می کرد. از همین خاطرها هزار مشکل و سختی به افغانستان آمد و پول ناچیزی که داشتم مصرف کرایه راه کردم. حالا با این دو طفلم سرو سر گردان در کابل می گردم. اکثر مردم کابل نیز بیچاره و فقیر هستند و نهی توانند بچه هایم رانگاه کنند، اما این مردی که دیدی می خواست بچه هایم را از پیش مه بخرد که برایش ندادم. حیران هستم با این دو طفل کجا بروم، چه کنم و چطور زندگی کنم. زندگی کارگری در هر جا که باشد، زندگی در در و رنج است، چه ایران باشد چه افغانستان! سلطان

از ایستگاه اکادمی پولیس به موتر تونس سوار شده در سیت آخوند شست. در چوکی مقالم دو نفر که یکی دارای قابله و هیکل قوی و دیگر آن لاغراندام و ضعیف بود، روی موضوعی بحث و گفتگو مینمودند، در مقابل آنان بالای ماشین سه طفل (دوپسر و یک دختر)نشسته بودند. بحث این دو مرد توجه ام را به خود جلب نمود، متوجه شدم که فرد لاغراندام از ایران آمده است و دو طفل پسر بچه از او میباشد و دختر، مرد قوی هیکل را پدر جان خطاب مینماید، همان طوریکه از نگاه قد و جسمات میان این دو نفر تفاوت که هر وقت ییایی فرزندات را دیده میتوانی، مانند خانه خود رفت و آمد کرده موجود بود از نگاه روانی و لباس پوشیدن هم متفاوت بودند، یکی دارای لباس شیک و روان آرام و دیگری با روان نا آرام و لباس ژولی ده که اطفال شان هم داشتند.

در عین وضعیت قرار داشتند. دختر که با چهره بشاش و روان آرام و خندان دو سه بار از جای برخاسته و پدر را نگهدازد تا من یکی از اقارب خود را پیدا کنم. فرد نسبتاً شیک پوش از موتر پائین شد و شخص از ایران آمده سرنوشت خود را چنین بیان نمود: «من از اصلاً از پل سعدالای پرروان هستم، اما پدرم در زمان دادخان به مزار شریف کوچ نمود و در شرکت کود بر قم مزار شریف کارگر بود، در شروع جنگ های روسها به ایران مهاجر شدیم و پدرم مثل هزاران کارگر دیگر، در ایران یک کارگر آواره بود. وقته کلان شدم من نیز کارگر شدم، ازدواج کردم، خانم نیز در ایران کارگری می کرد. زندگی کارگری داشتیم. خانم به خاطر وضعیت خراب

سرمايه داران لوپ او تالان کوي، خو پر زيار کنسو یيوز لو کورونه ٻنگوي

بیولو اون نادار زیار کنبو گلی او خینی
 جونگک پی په قصبه، پدوله، چهلستون او
 نورو سیمو او ولا یونو کسی ورانسو او
 هعوی لا دریزه کوی. دا په خیله شکاره
 کوی چې د ادولت د زیار کنباڼه دولت نه
 دی، حکمه چې زیار کنباڼه ختن کور هم
 نه پربردی، حال دا چې هعو غاصصینو چې
 بشار گوتني جور کړي دی او د ولس حمکه
 بې لوټنۍ ده، تازروي او د بشار گوتوبه افتتاح
 کې بې د امریکای او بریتانیا ی جنرالان
 سره یو خاڅی شرک کړي.
 ددي لوټه مار سره له یوی خوا او پر
 بیولو انسانانو د جونگک پړنګول له بالي
 خوا، زیار کنباڼه دی ته رسیدلی دی چې د
 اوښي دولت او د هغې خارجې به اچونګکو
 دوستانو څخه هیڅ تمه ونلري او په خپله د
 چې خلاصون لاره پیدا کړي.

تازه راپورونه بنکاره کوی چې په تپول افغانستان کې یو میلیون او دسوو پنځوس زره جريه دولتي حمکه د سرمایه دارانو او شمنو لخواهوت شوی ۵۵. د دي ځمکي ټپه برخه په کابل، کندهار، بلخ، ننګههار، کندز او هرات کې د هغه کسانو لخواهوت شوی چې وړاندې یې بشار ګوئي جوړ کړي دي، د بشار ګوئي د هغه سرمایه دارانو او لوټمانو لخواجوي شوی چې د خارجي به اچونکو او قاتلاتو سره نژدي ارتباطات لري او اوسنی دولت هم د هغهوي څل دولت دي.

ددي راپور له مخني یوازي په کابل بشار په تپول یو لس تو لوټمارو او سرمایه دارانو کې یو لس تو لوټمارو او سرمایه دارانو ۱۱۴۲۶ جريه حمکه لوټي دی چې تپول زياره کښان په شه توګه په یوېږي چې دا لوټمارانو خوک دي او د چا په مت او زور په دومره ځمکه چپاول کړي دي. همدا دوول داراپور بنکاره کوی چې په تپول افغانستان کې پير ۳۳۰۸۰ جريه ځمکه ۲۲۸ بشار ګوئي اباد شوی دي چې مالکان په داسې حال کې چې داولی معلومات پر اساس یو مليون دسوو پنځوس زره جریب ځمکه د وسله والو سرمایه دارانو لخواهوت شوی ده او اوسنی دولت ورته هیڅ خه وېلى شئ او نه یې هم وائی، پر

ماينونه د ستمگرو

جگړه کې زیار کښن ووژل شې، لوپت
شې، د زیار کښن او د هغوي د میرمنو،
خونینداو او په تیره یهاد ماشومانو د وۇزنى
سلسله به هم دوام ولري. موږ زیار کښن
يواري هغه وخت په رفاه او هوسيانه کې
ژوند کولاي شوو چې د ستم پېر تۈل شې.

مصارف گزارف ...

یکی از مسؤولین لوی خارجی قرار دارد
که برای مراسم عروسی خود ۵۵ هزار دالر
امیریکایی مصرف کرده است، در حالیکه
در آمد روزانه بیش از هفتاد فیصد نفوس
کشور ما روزانه یک دالر است و این خود
نشان میدهد که در یازده سال گذشته، از
بربادی وطن ما که چاق و چله شده و عیش
و عشرت می کند.

یسے سادہ میان کوڈ کان افغانستان
وع زمینہ برای تفریح ندارد
اروپیا کہ تنہ مصرف آیسکر
۱۱ بیلیارد دالر است و در جا
میلیارد دالر برای تفریح کوڈ
می رسد، نشان می دهد
چہ جای وحشتا کی بر
ز حکمتکشان است.
غ ۱۱، عطا

<p>ماینونه د ستمگرو ...</p> <p>انجوني چې په بسخ شوی ماین کې په شهادت رسیدللي دي، د زيارکښو او بیو زولو کورنيو هغه ماشومانې دي چې زیارکښو دولت نه دی نو ورڅخه د زیارکښو په اړه فکر کړو او غم خورول هم بې خایه سکاري. په چېرهاو ولسوالۍ کې لس ماشومې</p>
<p>افغانستان، بد ترین ...</p> <p>یک مقایسه ساده میان کودکان افغانستان که هیچ نوع زمینه برای تفریح ندارد با کودکان اروپا که تنها مصرف آیسکريم شان سالانه ۱۱ میلیارد دالر است و در چابان سالانه ۳۵ میلیارد دالر برای تفریح کودکان به مصرف می رسد، نشان می دهد که افغانستان چه جای و حشتاكی برای کودکان زحمتکشان است.</p> <p>غزال عطایي</p>